

СПРАВКА

по чл. 26, ал. 5 от Закона за нормативните актове за отразяване на предложенията, получени при обществените консултации по проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията

Заинтересовани страни	Бележки и предложения	Приема/не приема предложението	Мотиви
<p style="text-align: center;">„Първа инвестиционна банка“ АД</p>	<p>Понастоящем цялостната регулация по отношение на принципите и изискванията към политиките и практиките за възнагражденията в банките се съдържа в Закона за кредитните институции (ЗКИ) и Наредба № 4 на БНБ за изискванията към възнагражденията в банките (Наредба № 4 на БНБ). През 2019 г. в продължение на процеса по изграждане на цялостната рамка за управление на възнагражденията в банките, се приеха промени в ЗКИ и Наредба № 4 на БНБ, които отразяват изискванията на Насоките на Европейския банков орган за разумни политики за определяне на възнагражденията съгласно член 74, параграф 3 и член 75, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС и оповестявания, съгласно член 450 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (EBA/GL/2015/22). Те доразвиват заложените изисквания към политиките за възнагражденията, приложими към кредитните институции, по начин, който да гарантира, че новата правна рамка в областта на практиките за определяне на възнагражденията е в съответствие с международно приетите добри практики, които са намерили отражение в одобрените от Базелския комитет за банков надзор принципи за корпоративно управление на банките и приетите от Европейския банков орган насоки. С предлаганите промени в НИД на Наредба № 48 на КФН се предвижда частично прилагане на изискванията на</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>В съображение 54, във връзка с чл. 1, пар. 7 от Директива 2007/36/ЕО, изменена с Директива (ЕС) № 2017/828 (SHRD), Европейският законодател изрично е посочил, че разпоредбите на SHRD не следва да засягат разпоредбите, изложени в специалните секторни законодателни актове на Съюза, уреждащи конкретни видове дружества или конкретни видове субекти, като кредитните институции са посочени изрично като конкретен вид субект. Разпоредбите на специалните секторни законодателни актове на Съюза (напр. Директива 2013/36/ЕС относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници (Директива 2013/36/ЕС)) следва да бъдат смятани за специален закон (lex specialis) по отношение на SHRD и да имат предимство пред SHRD, доколкото изискванията на SHRD противоречат на изискванията на някой специален секторен законодателен акт на Съюза.</p>

	<p>Наредбата по отношение на кредитните институции - публични дружества.</p> <p>Във връзка с изложеното по-горе, бихме желали да обърнем внимание, че предвиждането на различни разпоредби, касаещи една и съща правна материя, а именно - изискванията към възнагражденията в кредитните институции, в друг нормативен акт, ще затрудни изключително банките при едновременното прилагане на двете наредби, и по-конкретно при взимане на решения по въпроси, които двата нормативни акта уреждат по различен начин, например:</p> <p>1. По отношение на приложното поле</p> <p>Обхватът на лицата, по отношение на които се прилагат двете наредби и има задължение да се приема и прилага политика за възнагражденията, е различен.</p> <p>Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредба № 48 на КФН, политиката за възнагражденията се отнася за членовете на управителния и надзорния съвет.</p> <p>Според Наредба № 4 на БНБ политиката за възнагражденията се отнася за лица, чиито дейности оказват съществено влияние върху рисковия профил на банката - членовете на управителния съвет и членовете на надзорния съвет, както и за други лица, чиято дейност е свързана с поемане на рискове и изпълняват контролни функции (чл. 2 от Наредба № 4 и Делегиран регламент 604/2014 на Комисията за допълване на Директива 2013/36/ЕС на ЕП и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти във връзка с качествените и подходящите количествени критерии за установяване на категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията).</p> <p>2. По отношение на органа, който приема политиката за възнагражденията</p>		<p>От друга страна в съображението и нормата на директивата се посочва, че специалните разпоредби на даден специален секторен законодателен акт на Съюза не следва да бъдат тълкувани по начин, който засяга ефективното приложение на SHRD и постигането на нейната обща цел. Още от наименованието на SHRD е видно, че основната ѝ цел е упражняването на някои права на акционерите на дружествата, допуснати до регулиран пазар. Самото съществуване на специални правила на Съюза в даден сектор не следва да изключва прилагането на SHRD, т.е. независимо, че Директива 2013/36/ЕС регулира изискванията към политиките за възнагражденията на кредитните институции, самото им съществуване не води ex lege до дерогиране от изискванията на SHRD. Когато SHRD предвижда специални разпоредби или допълнителни изисквания към разпоредбите, предвидени в специалните секторни законодателни актове на Съюза, разпоредбите, предвидени в специалните секторни законодателни актове на Съюза, се прилагат във връзка с разпоредбите на SHRD.</p> <p>Посочените мотиви са приложими и в останалите сектори, регулирани от Комисията за финансов надзор (КФН).</p> <p>Във връзка с предложението и на основание горепосоченото § 1, т. 4 от НИД на Наредба № 48, с който се създава чл. 1,</p>
--	---	--	--

	<p>Съгласно Наредба № 48 на КФН политиката за възнагражденията се утвърждава от общото събрание на акционерите (чл. 11, ал. 3 от Наредбата).</p> <p>Според чл. 5, ал. 1 от Наредба № 4 на БНБ политиката за възнагражденията се приема от надзорния съвет.</p> <p>3. По отношение на доклада за изпълнение на политиката</p> <p>Съгласно Наредба № 48 на КФН публичното дружество следва да съставя доклад, който е самостоятелен документ, неразделна част от годишния финансов отчет. Докладът следва да включва, наред с друго, много подробна, конкретна и индивидуализирана информация за договорите и възнагражденията на членовете на управителния и надзорния съвет, да се обсъжда от общото събрание на акционерите и да бъде публикуван на интернет страницата на дружеството (чл. 12 и чл. 13 от Наредбата).</p> <p>В чл. 14 от Наредба № 4 на БНБ са предвидени различни изисквания по отношение на обхвата на публично разкриваната информация - оповестяването на политиките и практиките по възнагражденията се извършва по реда на чл. 450 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като включва обобщена информация относно възнагражденията по видове дейности и категории персонал.</p> <p>Политиката за възнагражденията и нейното прилагане са предмет на надзорен преглед и оценка от БНБ като надзорен орган на кредитните институции.</p> <p>Преди време този въпрос беше разглеждан, като от страна на банките бяха представени бележки, които бяха взети предвид и в резултат на това в Наредба № 48 на КФН изрично се посочи (в чл.1, ал. 2), че с наредбата се определят и принципите, и изискванията към политиката и практиката за определяне и изплащане на възнагражденията на членовете на управителните и контролните органи на публичните дружества, с изключение на кредитните институции.</p>	<p>ал. 4 в Наредба № 48, придобива следната редакция:</p> <p>„(4) Публичните дружества, които са кредитни институции, инвестиционни посредници, застрахователи, презастрахователи, дружества за допълнително социално осигуряване и управляващи дружества, в допълнение към секторните изисквания относно политиката и практиката за определяне и изплащане на възнагражденията на членовете на управителните и контролните им органи, прилагат съответно и изискванията на раздел III. Изречение първо не се прилага при противоречие между секторните изисквания и изискванията на раздел III.“</p> <p>Във връзка с направената редакция чл. 10 от Наредба № 48 следва да бъде отменен, поради което същият се изменя с текста на предложението чл. 10а.</p>
--	--	---

	<p>Следва да се има предвид, че в Преамбюла на <i>Директива (ЕС) 2017/828 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 година за изменение на Директива 2007/36/ЕО по отношение на насърчаването на дългосрочната ангажираност на акционерите</i> (Директивата) е посочено, че прилагането на нейните изисквания следва да не засяга разпоредбите, изложени в специалните секторни законодателни актове, уреждащи конкретни видове дружества или конкретни видове субекти, вкл. и по отношение на кредитните институции. Разпоредбите на специалните секторни законодателни актове следва да бъдат считани за специален закон (<i>lex specialis</i>) по отношение на посочената директива и следва да имат предимство пред нея, доколкото изискванията ѝ противоречат на изискванията на някой специален секторен законодателен акт.</p> <p>Предвид гореизложеното, обръщат внимание, че различният режим на третиране по отношение на политиките по възнагражденията би поставило в неравнопоставено положение банките - публични дружества, които към момента са само четири, спрямо другите банки. За да бъдат ефективни законодателните инициативи, при въвеждането им трябва да бъдат отчетени обективните предпоставки и характеристиките на местния пазар, както и спецификите и вече установения надзорен режим спрямо банките.</p> <p>Становището им е, че посочената по-горе разпоредба - чл.1, ал. 2 от Наредба № 48 на КФН, трябва да бъде запазена в сегашната си редакция, като цялата уредба по отношение на банките да бъде обхваната от Наредба № 4 на БНБ.</p>		
<p>Асоциация на банките в България</p>	<p>Понастоящем цялостната регулация по отношение на принципите и изискванията към политиките и практиките за възнагражденията в банките се съдържа в ЗКИ и Наредба № 4 на БНБ за изискванията към възнагражденията в банките. В процеса по изграждане на</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>Приема се с редакция и мотиви, изложени по-горе.</p>

	<p>цялостната рамка за управление на възнагражденията в банките бяха извършвани промени в ЗКИ и Наредба № 4 на БНБ, които отразяват изискванията на Насоките на Европейския банков орган за разумни политики за определяне на възнагражденията, съгласно член 74, параграф 3 и член 75, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС и оповестявания, съгласно член 450 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (EBA/GL/2015/22). Уредбата в ЗКИ и Наредба № 4 на БНБ регламентира заложените изисквания към политиките за възнагражденията, приложими към кредитните институции, по начин, който да гарантира, че правната рамка в областта на практиките за определяне на възнагражденията е в съответствие с международно приетите добри практики, които са намерили отражение в приетите от Европейския банков орган насоки.</p> <p>С предлаганите промени в проекта на НИД на Наредба № 48 на КФН се предвижда частично прилагане на изискванията на Наредбата по отношение на кредитните институции - публични дружества. Бихме желали да обърнем внимание, че предвиждането на различни разпоредби, касаещи една и съща правна материя, а именно - изискванията към възнагражденията в кредитните институции, в друг нормативен акт, ще затрудни изключително банките при едновременното прилагане на двете наредби - Наредба № 4 на БНБ и Наредба № 48 на КФН и по-конкретно, при взимане на решения по въпроси, които двата нормативни акта уреждат по различен начин. Като такива различия посочват:</p> <p>- приложното поле /съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредба № 48 на КФН политиката за възнагражденията се отнася за членовете на управителния и надзорния съвет, а според Наредба № 4 на БНБ политиката за възнагражденията се отнася за лица, чиито дейности оказват съществено влияние върху рисковия профил на банката - членовете на управителния съвет и членовете на надзорния съвет, както и за други лица, чиято дейност е свързана с поемане на</p>		
--	---	--	--

	<p>рискове и изпълняват контролни функции - чл. 2 от Наредба № 4 и Делегиран регламент 604/2014 на Комисията за допълване на Директива 2013/36/ЕС на ЕП и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти във връзка с качествените и подходящите количествени критерии за установяване на категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията/;</p> <p>- органа, който приема политиката за възнагражденията /съгласно чл. 11, ал. 3 от Наредба № 48 на КФН политиката за възнагражденията се утвърждава от общото събрание на акционерите, а според чл. 5, ал. 1 от Наредба № 4 на БНБ политиката за възнагражденията се приема от надзорния съвет/;</p> <p>- доклада за изпълнение на политиката за възнагражденията - Съгласно Наредба № 48 на КФН публичното дружество следва да съставя доклад, който е самостоятелен документ, неразделна част от годишния финансов отчет. Докладът следва да включва, наред с друго, много подробна, конкретна и индивидуализирана информация за договорите и възнагражденията на членовете на управителния и надзорния съвет, да се обсъжда от общото събрание на акционерите и да бъде публикуван на интернет страницата на дружеството /чл. 12 и чл. 13 от Наредбата/. В чл. 14 от Наредба № 4 на БНБ са предвидени различни изисквания по отношение на обхвата на публично разкриваната информация - оповестяването на политиките и практиките по възнагражденията се извършва по реда на чл. 450 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като се включва обобщена информация относно възнагражденията по видове дейности и категории персонал. Политиката за възнагражденията и нейното прилагане са предмет на надзорен преглед и оценка от БНБ, като надзорен орган на кредитните институции.</p>		
--	--	--	--

	<p>При предходни обсъждания на Наредба № 48 са обръщали внимание на посочените по-горе особености при регулаторната уредба на въпросите, свързани с политиката на възнагражденията при кредитните институции, за което получавахме разбиране от КФН и съответно, те бяха изрично изключени от приложното поле на действащата наредба. В чл. 1, ал. 2 изрично се посочва, че с наредбата се определят и принципите, и изискванията към политиката и практиката за определяне и изплащане на възнагражденията на членовете на управителните и контролните органи на публичните дружества, с изключение на кредитните институции. Не са им известни причини, включително, произтичащи от промени в европейското законодателство, които да налагат включването на кредитните институции- публични дружества в обхвата на Наредба № 48 на КФН, имайки предвид различният режим на третиране, който ще се създаде по отношение политиките на възнагражденията спрямо банките - публични дружества и останалите банки. За да бъдат ефективни законодателните и изобщо нормативни инициативи, при въвеждането им трябва да бъдат отчетени обективните предпоставки и характеристиките на местния пазар, както и спецификите и вече установения надзорен режим спрямо банките.</p> <p>Посочват, че в Преамбюла на Директива (ЕС) 2017/828 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 година за изменение на Директива 2007/36/ЕО по отношение на насърчаването на дългосрочната ангажираност на акционерите е посочено, че прилагането на нейните изисквания следва да не засяга разпоредбите, изложени в специалните секторни законодателни актове, уреждащи конкретни видове дружества или конкретни видове субекти, включително и по отношение на кредитните институции.</p> <p>Във връзка с изложеното настояват разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Наредба № 48 на КФН да бъде запазена в</p>		
--	--	--	--

	<p>настоящата ѝ редакция, като кредитните институции бъдат изрично изключени от приложното поле на наредбата, а цялата уредба по отношение на политиката на възнагражденията за банките се урежда от Наредба № 4 на БНБ.</p>		
<p>БАУД</p>	<p>Считат, че управляващите дружества (УД), лицензирани по реда на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ) следва да бъдат изключени от обхвата на Наредба № 48, като уредбата на политиките и практиките за възнагражденията в управляващите дружества следва да се съдържа в специалните нормативни актове, уреждащи дейността на управляващите дружества - ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44 от 20.10.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (Наредба № 44).</p> <p>ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44 и към момента съдържат разпоредби относно възнагражденията в управляващите дружества - в чл. 108 и 108а от ЗДКИСПКИ и в чл. 73 от Наредба № 44. Същевременно, такива разпоредби се съдържат и в Наредба № 48, която е приложима и по отношение на управляващите дружества. Не виждат никаква причина уредбата на един и същ въпрос да се съдържа в един закон и два отделни подзаконови нормативни актове, защото това създава единствено и само предпоставки за неясноти и противоречия при тълкуването на разпоредбите, приложими към възнагражденията в управляващите дружества.</p> <p>Независимо от посоченото в мотивите към проекта на НИД на Наредба № 48, че: „С проекта на НИД на Наредба № 48 се прецизират относимите разпоредби относно управляващите дружества, получили лиценз по Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Действащият правен ред относно изискванията към възнагражденията в управляващите дружества, получили лиценз за извършване на дейност по реда на ЗДКИСДПКИ не се променя. Прецизирани са единствено относимите текстове за управляващите дружества, които допълват изискванията на ЗДКИСДПКИ, като са отчетени специфичните изисквания на Насоките на Европейския орган за ценни книжа и пазари (ESMA) за разумни политики за възнаграждения съгласно Директивата за ПКИПЦК, с които насоки са доразвити принципите, залегнали в Препоръка 2009/384/ЕО. Отделно от това следва да се има предвид, че с Директива 2014/91/ЕС се въвеждат промени в Директива 2009/65/ЕО, една от които е въвеждането на чл. 14б, като в тази връзка с проекта на НИД на Наредба № 48 се допълват относимите спрямо УД изисквания по отношение на политиката за възнагражденията.</p> <p>Предложенията ще бъдат взети предвид при последващи изменения на ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44.</p>

	<p>други предприятия за колективно инвестиране, като са отчетени специфичните изисквания по чл. 108 от същия закон относно политиката за възнагражденията, както и относимите разпоредби относно публичните дружества, които са кредитни институции.“, с проекта на НИД всъщност не се прецизират приложимите към УД разпоредби, тъй като въпреки предлаганите промени в Наредба № 48 остават редица противоречия между изискванията на тази наредба и разпоредбите на ЗДКИСДПКИ.</p> <p>Наредба № 48 е приета най-вече с цел съобразяване с Препоръка 2009/384/ЕО на ЕК от 30 април 2009 г. относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги (Препоръката). Следва да се има предвид обаче, че Препоръката е приложима за широк кръг субекти - тези от целия финансов сектор. По отношение на някои от тези финансови предприятия има специални правила относно възнагражденията, уредени в специалните, приложими само за тях нормативни актове, които при това са по-нови от Препоръката.</p> <p>Така, УД в дейността си се съобразяват със специалните изисквания към възнагражденията в управляващите дружества, предвидени в ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44, които отразяват принципите, залегнали в чл. 14а и чл. 14б на Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК). Освен това, УД спазват и Насоките за разумни политики за възнаграждения съгласно Директивата за ПКИПЦК (Насоките), които са по-нови от Препоръката (прилагат се от 1 януари 2017 г.) и са съобразени с принципите на Препоръката.</p> <p>Считат, че когато са налице специални разпоредби относно възнагражденията, приложими към определена група</p>		
--	--	--	--

	<p>предприятия от финансовия сектор, изискванията на Препоръката (ако изобщо трябва да се съобразяват на ниво нормативен акт) следва да се отразят в съответния специален нормативен акт, уреждащ дейността и в частност възнагражденията във въпросната група предприятия. В случая с УД това са ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44, които и понастоящем съдържат разпоредби, уреждащи възнагражденията в УД. Тези разпоредби могат да се прецизират или допълнят, доколкото е необходимо с цел съобразяване с Препоръката, но е напълно излишно и объркващо за поднадзорните лица само за целите на съобразяване с тази Препоръка по един и същ въпрос за УД да се прилага и втори подзаконов нормативен акт, какъвто е Наредба № 48.</p> <p>Подобен подход противоречи на чл. 10 от Закона за нормативните актове, съгласно който:</p> <p><i>„Чл. 10. (1) Обществени отношения от една и съща област се уреждат с един, а не с няколко нормативни актове от същата степен.</i></p> <p><i>(2) Обществени отношения, които спадат към област, за която има издаден нормативен акт, се уреждат с неговото допълнение или изменение, а не с отделен акт от същата степен.“</i></p> <p>След като в ЗДКИСДПКИ и в наредбата по неговото прилагане - Наредба № 44 има предвидени специални разпоредби за възнагражденията в УД, не може с отделен нормативен акт от същата степен - Наредба № 48 да се уреждат същите обществени отношения, като при това между разпоредбите на ЗДКИСДПКИ и Наредба № 48 има противоречия. Като подзаконов нормативен акт Наредба № 48 трябва да съответства на нормативния акт от по-висока степен - ЗДКИСДПКИ.</p> <p>Като пример посочват, че Препоръката се прилага за инвестиционните посредници (ИП), но Наредба № 48 не се прилага за ИП, тъй като по отношение на възнагражденията в ИП има специални разпоредби в</p>		
--	---	--	--

	<p>Закона за пазарите на финансови инструменти (чл. 65) и в Наредба № 50 от 19.06.2015г. за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им (глава трета, Раздел IV). Считат, че УД, по отношение на които също има специални изисквания за възнагражденията, уредени в ЗДКИСДПКИ и в Наредба № 44, подобно на ИП следва да бъдат изключени от обхвата на Наредба № 48. Тази наредба би следвало да се прилага само за тези групи финансови предприятия, по отношение на които няма специална уредба относно възнагражденията. Допълнителни разпоредби относно възнагражденията в УД, произтичащи от Препоръката, които не са уредени в ЗДКИСДПКИ, биха могли да бъдат включени в Наредба № 44, която и понастоящем съдържа разпоредби относно оповестяванията на политиката за възнагражденията.</p>		
БАУД	<p>Наименованието на Наредба № 48 също така следва да бъде прецизирано, за да става ясно за възнагражденията в кои дружества се прилага тази наредба, тъй като настоящото наименование създава впечатлението, че наредбата урежда възнагражденията във всички съществуващи субекти в държавата.</p>	Не се приема	<p>Посочените съображения са уредени в раздел I Общи положения на наредбата, където е очертано приложното поле на наредбата. Наименованието на подзаконовия нормативен акт посочва общо и синтезирано предназначението на акта, като не следва да очертава напълно приложното му поле.</p>
БАУД	<p>Противоречие между чл. 2, ал. 3 от Наредба № 48 и чл. 108, ал. 7 от ЗДКИСДПКИ: Чл. 2, ал. 3 от Наредба № 48 гласи (не се предвижда промяна в проекта на НИД): <i>„(3) Политиката за възнагражденията се разработва от управителните или контролните органи в сътрудничество със службата за вътрешен контрол и когато е подходящо, с експерти в областта на човешките ресурси, които притежават необходимата квалификация и функционална независимост, с цел гарантиране на обективна преценка за целесъобразността на</i></p>	Не се приема	<p>С предложени нов чл. 10а в Наредба № 48 се посочват приложимите изисквания относно управляващите дружества, като изрично се посочва, че те се прилагат съответно. В конкретния случай ще се приложи изискването за разработване на политиката за възнагражденията в сътрудничество със службата за вътрешен контрол и когато е подходящо, с експерти в областта на човешките ресурси, които притежават необходимата квалификация и функционална независимост, с цел</p>

	<p>политиката за възнаграждения, включително на последиците за риска и управлението на риска.“</p> <p>Същевременно чл. 108, ал. 7 ЗДКИСДПКИ гласи:</p> <p>„(7) Политиката за възнагражденията по ал. 1 се приема от управителния орган на управляващото дружество. Членовете на управителния орган на управляващото дружество, на които не е възложено управлението и които имат опит в управлението на риска и възнагражденията, извършват периодичен преглед за спазването на изискванията по ал. 4 най-малко веднъж годишно, но не по-късно от 30 дни от края на календарната година, за която се извършва прегледът, като отговарят и следят за тяхното прилагане.“</p> <p>Член 2, ал. 3 от Наредба № 48 не би следвало да се прилага за УД. Ако не бъде възприето принципното ни предложение за изключване на УД от кръга на лицата, за които наредбата се прилага, в разпоредбата на предвидения нов чл. 10а от наредбата препращането към чл. 2, ал. 3 за УД следва да отпадне.</p>		<p>гарантиране на обективна преценка за целесъобразността на политиката за възнагражденията, включително на последиците за риска и управлението на риска. Разпоредбата на чл. 108, ал. 7 от ЗДКИСДПКИ е свързана с изискването за приемане на политиката за възнагражденията от управителния орган на управляващото дружество и за извършване на ежегодния ѝ преглед, а не с изискването за нейното разработване, каквото е заложено в чл. 2, ал. 3 от Наредба № 48.</p>
<p>БАУД</p>	<p>Противоречие между чл. 5, ал. 3 от Наредбата и чл. 108, ал. 6 във връзка с ал. 4, т. 11 - 13 от ЗДКИСДПКИ:</p> <p>Чл. 5, ал. 3 от Наредба № 48 гласи (не се предвижда промяна в проекта на НИД):</p> <p>„(3) Когато в рамките на една година на лице по чл. 2, ал. 1 и 2 се изплаща променливо възнаграждение в размер повече от една трета от брутно годишно възнаграждение, не по-малко от 40 % от променливото възнаграждение се разсрочва за период с минимална продължителност три години в зависимост от икономическия цикъл, естеството на дейността на лицето по чл. 1, ал. 1 и произтичащите от нея рискове, както и от длъжността на съответния служител.“</p> <p>Чл. 108, ал. 4, т. 11 - 13 и ал. 6 от ЗДКИСДПКИ гласят:</p> <p>„11. в зависимост от правно-организационната форма на колективната инвестиционна схема и нейния устав, правила или учредителни документи най-малко 50 на сто</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Текстът на чл. 5, ал. 3 от Наредбата не се припокрива напълно с този по чл. 108, ал. 4, т. 13 от ЗДКИСДПКИ, доколкото последният не отчита личния принос на съответния служител.</p>

	<p><i>от променливото възнаграждение се състои от дялове или акции от съответната колективна инвестиционна схема или равностойни права на собственост, или инструменти, свързани с акциите, или равностойни непарични инструменти със стимули със същата ефективност като останалите инструменти, като този праг може да бъде по-нисък, ако управлението на колективната инвестиционна схема представлява по-малко от 50 на сто от общия портфейл, управляван от управляващото дружество;</i></p> <p><i>12. инструментите по т. 11 са обект на подходяща политика за задържане, целяща постигане на съответствие между стимулите и интересите на управляващото дружество, управляваните колективни инвестиционни схеми и притежателите на дялове, като политиката за задържане се прилага както по отношение на неразсрочената част, така и по отношение на разсрочената част от променливото възнаграждение по т. 13;</i></p> <p><i>13. не по-малко от 40 на сто от променливото възнаграждение се разсрочва за период с минимална продължителност три години в зависимост от периода на държане, препоръчан на инвеститорите в съответната колективна инвестиционна схема, и в съответствие с естеството на рисковете на съответната схема; възнаграждението се изплаща пропорционално във времето, а при особено голям размер на променливото възнаграждение изплащането на най-малко 60 на сто от сумата се разсрочва;</i></p> <p><i>(б) Управляващото дружество може да не прилага изискванията по ал. 4, т. 11 - 13 за лицата по ал. 1, ако общият размер на годишното променливо възнаграждение на съответното лице не превишава 30 на сто от общото му постоянно възнаграждение и не превишава 30 000 лв.“</i></p>		
--	--	--	--

	Очевидно, за УД има специални правила в ЗДКИСДПКИ и чл. 5, ал. 3 от Наредба № 48 не би трябвало да се прилага за тях. Предлагат в предвидения нов чл. 10а от наредбата препращането към чл. 5, ал. 3 за УД да отпадне.		
БАУД	<p>Противоречие между чл. 5, ал. 5 от Наредба № 48 и чл. 108, ал. 4, т. 11 ЗДКИСДПКИ:</p> <p>Чл. 5, ал. 5 от Наредба № 48 гласи (не се предвижда промяна в проекта на НИД):</p> <p><i>„(5) Предоставянето на разсрочено променливо възнаграждение се извършва пропорционално или чрез постепенно нарастване през периода на разсрочване. Отложената част на възнаграждението може да се състои от акции, опции, пари или други средства. Критериите за оценка на бъдещите резултати, с които е обвързана отложената част, трябва да позволяват коригиране на размера е съобразно текущите и бъдещите рискове.“</i></p> <p>Чл. 108, ал. 4, т. 11 ЗДКИСДПКИ:</p> <p><i>„11. в зависимост от правно-организационната форма на колективната инвестиционна схема и нейния устав, правила или учредителни документи най-малко 50 на сто от променливото възнаграждение се състои от дялове или акции от съответната колективна инвестиционна схема или равностойни права на собственост, или инструменти, свързани с акциите, или равностойни непарични инструменти със стимули със същата ефективност като останалите инструменти, като този праг може да бъде по-нисък, ако управлението на колективната инвестиционна схема представлява по-малко от 50 на сто от общия портфейл, управляван от управляващото дружество;“</i></p> <p>Предлагат в предвидения нов чл. 10а от наредбата препращането към чл. 5, ал. 5 за УД да отпадне.</p>	Не се приема	Управляващите дружества следва да се съобразят съответно с изискванията на чл. 5, ал. 5 от Наредба № 48. Изречение първо и трето на посочената норма са приложими и не са в противоречие с чл. 108, ал. 4, т. 11 от ЗДКИСДПКИ, доколкото законовата разпоредба не съдържа правила относно разсрочването на променливото възнаграждение, а урежда от какво се състои самото променливо възнаграждение.
БАУД	<p>Противоречие между чл. 7, ал. 3 от Наредба № 48 и чл. 108, ал. 7 от ЗДКИСДПКИ:</p>	Не се приема	Не е налице противоречие между изискванията на чл. 7, ал. 3 от Наредба № 48, които въвеждат задължение за текущо

	<p>Чл. 7, ал. 3 от Наредба № 48 гласи (не се предвижда промяна в проекта на НИД): <i>„(3) Спазването на политиката на възнагражденията по отношение на лицата по ал. 1 и 2 се наблюдава пряко от комитета по възнагражденията, а когато такъв не е съставен - от надзорния съвет, независимите членове на съвета на директорите или от контролния съвет.“</i> Чл. 108, ал. 7 от ЗДКИСДПКИ гласи: <i>„(7) Политиката за възнагражденията по ал. 1 се приема от управителния орган на управляващото дружество. Членовете на управителния орган на управляващото дружество, на които не е възложено управлението и които имат опит в управлението на риска и възнагражденията, извършват периодичен преглед за спазването на изискванията по ал. 4 най-малко веднъж годишно, но не по-късно от 30 дни от края на календарната година, за която се извършва прегледът, като отговарят и следят за тяхното прилагане.“</i> Предлагате в предвидения нов чл. 10а от наредбата препращането към чл. 7, ал. 3 за УД да отпадне.</p>		<p>наблюдение относно цялостното спазване на политиката за възнагражденията, и чл. 108, ал. 7 от ЗДКИСДПКИ, който урежда изискването неизпълнителните членове на съвета на директорите да извършват периодичен преглед (най-малко веднъж годишно) за спазване на изискванията на ал. 4 от същия член. Управляващите дружества ще приложат изискванията на чл. 7, ал. 3 от Наредба № 48 съответно.</p>
<p>БАУД</p>	<p>Противоречие между чл. 9 от Наредба № 48 и чл. 73 от Наредба № 44: Чл. 9 от Наредба № 48 урежда разкриването на информацията относно политиката за възнагражденията. Чл. 73 от Наредба № 44 урежда разкриването на информацията относно политиката за възнагражденията на УД в отчетите на КИС. Излишно е в предвидения нов чл. 10а от Наредба № 48 да има препращане към чл. 9 за УД; по-скоро в Наредба № 44 би следвало на едно място да се уреди каква информация разкриват УД относно политиката за възнагражденията и по какъв начин.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Посочените две разпоредби имат различен обхват и насоченост, доколкото чл. 9 от Наредбата въвежда задължение за оповестяване на информацията относно политиката за възнагражденията и за всяка последваща промяна в нея, като в ал. 2 са посочени допустимите начини за това оповестяване, един от които е оповестяването в годишния финансов отчет на управляващото дружество, а разпоредбата на чл. 73, т. 6 от Наредба № 44 определя информацията относно политиката за възнагражденията, която следва да се съдържа в годишния отчет на КИС, която информация е различна от</p>

			тази, подлежаща на оповестяване съгласно чл. 9, ал. 3 от Наредба № 48.
БАУД	Следва да се коригира и допуснатата техническа грешка в проекта на НИД: в § 5 е посочено, че се изменя чл. 5, алинея 2, а в следващия текст е посочена ал. 5.	Приема се	
БАУД	В случай, че не бъде възприето принципното ни предложение Наредба № 48 да не се прилага за УД, предлагаме горните противоречия да бъдат отстранени с Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 48.	Не се приема	Не са установени противоречия предвид изложените по-горе мотиви.
АДВИБ	1. По § 5 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: От предложената редакция не става ясно дали посочените обстоятелства в чл. 5, ал. 2 следва да са кумулативно налице, за да не бъде изплатено променливо възнаграждение или е достатъчно наличието на само едно от тях, за да не се изплати такова възнаграждение. Предвид това, предлагат разпоредбата да се прецизира, като в края на ал. 2, преди точка 1, да се добави: „в случаите, когато е налице едно от следните обстоятелства“.	Приема се с редакция	В § 5, основният текст на предложението текст на чл. 5, ал. 2 придобива следната редакция: „Постоянното възнаграждение трябва да представлява достатъчно голяма част от общия размер на възнаграждението, така че да позволява прилагането на гъвкава политика за променливото възнаграждение, включително възможност да не бъде изплатено, в случаите, когато е налице някое от следните обстоятелства: “.
АДВИБ	2. По § 9, нова ал. 5 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: Предложената редакция е неясна, предвид което предлагат ал. 5 да придобие следната редакция: (5) До приемането на политика за възнагражденията, ~~включително когато все още не е приета политика за~~ възнагражденията <u>или</u> общото събрание не приема предложената политика, публичното дружество изплаща възнаграждения на членовете на управителните и контролните си органи в съответствие със съществуващата си практика. В тези случаи публичното дружество е длъжно на следващото общо събрание да представи за	Приема се по принцип	Алинея 5 придобива следната редакция: „(5) До приемането на политика за възнагражденията или когато общото събрание не приема предложената политика, публичното дружество изплаща възнаграждения на членовете на управителните и контролните си органи в съответствие със съществуващата си практика. В тези случаи управителният съвет на публичното дружество е длъжен на следващото общо събрание да представи за приемане политика, съответно преработена политика.“

	приемане политика, съответно да предложи преработена политика.		
АДВИБ	<p>3. По § 9, чл. 11, ал. 6 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48:</p> <p>Предложената редакция на ал. 6 не кореспондира с изискването на чл. 9а, пар. 2, ал. 2 и ал. 3 от Директива 2017/828 на ЕП и на Съвета за изменение на Директива 2007/36/ЕО по отношение на насърчаването на дългосрочната ангажираност на акционерите (Директива). Разпоредбите на Директивата не предвиждат задължение за публичното дружество при неприемане от страна на акционерите на изменения и/или допълнения в действащата, приета от тях политика за възнагражденията, да се предлага на последващо ОСА преработена политика. Считат, че въвеждането на задължение за повторно представяне на преработена политика, в случай на отхвърлени изменения и допълнения в действащата не е съобразено с обстоятелството, че отхвърлените изменения и допълнения могат да бъдат от несъществен характер, съответно да не могат да бъдат преформулирани по друг начин, така че да бъдат предложени на ОСА нови изменения и допълнения, с оглед тяхното приемане. В тази връзка, предлагат посоченото задължение да не се въвежда, като ал. 6 придобие следната редакция:</p> <p><u>(6) Когато съществува приета политика за възнагражденията и общото събрание не одобрява предложената нова политика, дружеството продължава да плаща възнаграждения на членовете на управителните и контролните си органи в съответствие с одобрената политика. В тези случаи публичното дружество е длъжно на следващото общо събрание, да представи за одобрение преработена политика.</u></p>	Не се приема	<p>Разпоредбата обхваща и хипотезата, когато публичното дружество има приета политика за възнагражденията и се предлагат само изменения в нея, но не и изцяло нова такава. Хипотезата е обхваната аналогично на хипотезата при неприемане на нова политика за възнагражденията с оглед уеднаквяване и недопускане на различни подходи при две хипотези, реализирането на които водят до един и същ резултат. В случай че се приеме предложението, ще бъде дадена възможност чрез процедурни техники и похвати да се избегне задължението, произтичащо от чл. 11, ал. 6 от Наредба № 48.</p> <p>Във връзка с приетото предложение по ал. 5 по-горе нормата придобива следната редакция:</p> <p>„(6) Когато съществува приета политика за възнагражденията и общото събрание не приема предложените изменения и/или допълнения в нея, съответно предложената нова политика, публичното дружество продължава да изплаща възнаграждения на членовете на управителните и контролните си органи в съответствие с приетата политика. В тези случаи управителният съвет на публичното дружество е длъжен на следващото общо събрание да представи за приемане преработени изменения и/или допълнения в нея, съответно преработена нова политика.“</p>

<p>АДВИБ</p>	<p>4. По § 9, нова ал. 11 на чл. 11, от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: От формулировката на предложената разпоредба, в частта ѝ „условията за запазване на акциите след придобиването на правата“, не става ясно, дали правата произтичат от притежавани акции или представляват право да се изплати възнаграждение, основано на акции. Действително, в превода на Директивата на български език, текстът на чл. 9а, пар. 6 е аналогичен с предложената редакция, но Директивата не е с пряко приложение и би следвало текстът на Наредбата да е ясен за нейните адресати. Обичайно в българската практика е срокът за запазване на акциите да започне да тече от тяхното придобиване, а не от придобиване на права за придобиване на акции. В тази връзка предлагат да се спази духът на Директивата, при отчитане на спецификата на българската практика. Предвид горното, предлагат следната редакция: (11) Когато се предвижда възнаграждение въз основа на акции, политиката за възнагражденията съдържа описание за начина, по който възнагражденията въз основа на акции допринасят за постигането на целите по ал. 8, срока за придобиване на правата и когато е приложимо – условията за запазване на акциите след придобиването ~~на правата~~ им.</p>	<p>Приема се</p>	
<p>АДВИБ</p>	<p>5. По § 9, чл. 11, нова ал. 12 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: В проекта на чл. 11, нова ал. 12, изречение второ от проекта за изменение и допълнение на наредбата въвежда задължение за публичното дружество при изменения и/или допълнения на политиката за възнагражденията да се включи описание и разяснение на <u>съществени промени в нея</u>, без да е налице дефиниция за <u>същественост</u>. Считат, че така предложената редакция, дава основание за нееднозначно прилагане и субективизъм. Означава ли, че преномерирането на отделни членове в политиката, без промяна в смисъла им ще се счита за съществена промяна</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Органът, който е отговорен за изготвяне на измененията и/или допълненията на политиката за възнагражденията ще извърши преценка относно съществеността на промените и ще ги отрази в описанието и разяснението.</p>

	<p>съгласно предложената редакция. Тяхното разбиране е, че за съществени промени в политиката следва да се счита промяна в размера, реда и начина на изплащане на възнаграждението, предвид което в Допълнителните разпоредби на наредбата да се въведе легална дефиниция на съществено изменение, съгласно чл. 11, ал. 12 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48.</p> <p>В допълнение на горното неясно е какво се има предвид под “докладите от предходното гласуване”. Предполагат, че това са докладите на управителния орган, с които са мотивирани предложените изменения и допълнения в политиката. С оглед постигане на яснота, предлагат разпоредбата в тази част да се прецизира, като се направи уточнение за авторството на тези доклади.</p> <p>При преработване на политиката в нея се описват и разясняват всички съществени промени и начинът, по който се отчитат гласуванията и становищата на акционерите за политиката и докладите от предходното гласуване на политиката за възнагражденията от страна на общото събрание</p>	<p>Приема се</p>	
<p>АДВИЪ</p>	<p>6. По § 10, чл. 12, нова ал. 3 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48:</p> <p>От новата ал. 3 не става ясно, дали акционер има право да отправя препоръки по доклада по ал. 1, съответно по кой ред от посочените в чл. 115 от ЗППЦК може да упражни правото си или следва редовното общо събрание да вземе нарочно решение, кои от предложените препоръки да отправи към ръководството. Съответно, за тях възниква въпросът, дали в дневния ред на ОСА, управителният орган следва да включи нарочна точка за вземането на посоченото решение като, ако такава точка се включи, управителният орган е длъжен да направи предложение за решение по нея, което на практика е невъзможно и противоречи на духа на Директивата, акционерите да могат да отправят препоръки по доклада по ал. 1.</p>	<p>Приема се</p>	

<p style="text-align: center;">АДВИБ</p>	<p>7. По § 10, чл. 12, нова ал. 4 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48:</p> <p>С разпоредбата се въвежда задължение докладът за изпълнение на политиката за възнаграждания, който е част от годишния финансов отчет на публичното дружество, съгласно чл. 100н, ал. 4, т. 5 от ЗППЦК, да се публикува на интернет страницата на дружеството, като срокът в който докладът остава на разположение на обществеността е не по-кратък от 10 години. Въвеждането на задължение за разкриване на доклада с нов срок ще доведе до различно тълкуване дали задължението по чл. 12, ал. 4 от проекта на Наредба № 48 е изпълнено с публикуването на годишния финансов отчет по всички задължителни съгласно ЗППЦК способи, включително и на интернет страницата на публичното дружество. Също така докладът за изпълнение на политиката на възнагражданията се публикува като част от писмените материали към поканата за свикване на редовно годишно общо събрание. Въвеждането на задължение за трети път да се публикува докладът е ненужна административна тежест за публичното дружество.</p> <p>Предвид горното, предлагат разпоредбата на чл. 12, ал. 4 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48 да се съобрази с чл. 100н, ал. 4, т. 5 от ЗППЦК, като задължението за публикуване съгласно чл. 9б, пар. 5 от Директивата да бъде обвързано с публикуването на годишния финансов отчет на публичното дружество.</p> <p>Предлагат следната редакция на изречение първо от ал. 4:</p> <p><u>(4) Публичното дружество публикува доклада по ал. 1 на интернет страницата си като част от годишния финансов отчет за дейността в срока по чл. 100н, ал. 1 от ЗППЦК и осигурява безплатно достъп до него за срок от 10 години.</u></p>	<p>Не се приема</p>	<p>Докладът за изпълнение на политиката за възнагражданията е самостоятелен документ, независимо че е приложение към годишния финансов отчет на публичното дружество. С новата ал. 4 на чл. 12 се въвеждат изисквания, които не са въведени с чл. 100н от ЗППЦК. Съгласно чл. 100н, ал. 3 от ЗППЦК емитентът е длъжен да предостави ГФО и КГТФО на разположение на обществеността за период не по-кратък от 10 години, но изискване за оповестяване на интернет страницата няма.</p>
--	---	----------------------------	--

<p>АДВИБ</p>	<p>8. По § 11, чл. 13, нова т. 16 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: Използваният термин „изменение“ предполага извършване на съпоставка (сравнение), съответно наличие на база, въз основа на която се изчислява изменението. В предложения текст на т. 16 не е предвидено по какъв начин следва да се определи тази база. В тази връзка, предлагат т. 16 да се допълни с ново изречение второ в следната редакция: <u>„За база при изчисленията на изменението по изречение първо, се вземат данните от най-старата използвана за сравнение година.“</u></p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложеният текст точно транспонира изискването на чл. 9б, параграф 1, б. „б“ от Директива 2007/36/ЕО, изменена с Директива (ЕС) 2017/828.</p>
<p>АДВИБ</p>	<p>9. По § 13, чл. 18, ал. 2, нова точка б от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: По мотиви изложени в т. 4 от настоящото становище, предлагат редакция на точка б: б. срока за придобиване на правата и когато е приложимо – за запазване на акциите след придобиването на ~~правата~~ им.</p>	<p>Приема се</p>	
<p>АДВИБ</p>	<p>10. По § 18, нова точка 5 към ал. 1 на чл. 46 от Наредба № 2 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: В предложения текст е допусната техническа грешка, като правилната препратка е към чл. 114а, ал. 2 от ЗППЦК.</p>	<p>Приема се</p>	
<p>АДВИБ</p>	<p>11. По § 19, т. 2 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48, с която се създава чл. 31а от Наредба № 15: Предложението е в противоречие с изискванията на Директива (ЕС) 2017/828. Предложенията по т. 2 и 3 от новия чл. 31а на проекта не са съобразени с чл. 3й от директивата, с която се въвеждат конкретни задължения за държавите членки и в частност за националните регулаторни органи. Директивата изисква държавите членки да гарантират, че с цел адекватно информиране на клиентите на съветниците за точността и надеждността на техните дейности, упълномощените съветници всяка година оповестяват публично във връзка с изготвянето на проучванията,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложената за включване информация в регистъра по чл. 30 от ЗКФН относно упълномощените съветници се съдържа в общата информация за всяко лице, което подлежи на вписване и която информация е регламентирана в самостоятелен раздел на Наредба № 15.</p>

	<p>съветите и препоръките за гласуване, поне цялата информация, посочена изчерпателно в чл. 3й, параграф 2, букви от „а“ до „ж“, която информация се предоставя публично на интернет сайтовете на упълномощените съветници и е налична безплатно най-малко три години след датата на публикуване.</p> <p>Изискванията за начина за разкриване на информация от упълномощените съветници са въведени в националното ни законодателство и чрез създадения наскоро чл. 116а, ал. 6 от ЗППЦК.</p> <p>Отчитайки горното, както и легалната дефиниция за „Упълномощен съветник“ по т. 55 от § 1 на ДР на ЗППЦК, съгласно която това е юридическо лице със седалище в държава членка или в трета държава, което осъществява дейност чрез основно място на стопанска дейност в държава членка, което по занятие анализира разкрита, регулирана и друга информация, свързана с публични дружества, с цел предоставяне на проучвания, консултации или препоръки във връзка с упражняването на правото на глас на инвеститорите, както и условието по чл. 116а, ал. 1 от ЗППЦК, че за извършване на дейност по занятие като упълномощен съветник е необходимо лицето да бъде вписано в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 21 от Закона за Комисията за финансов надзор съгласно наредба на комисията, считат, че от съществено значение за съобразяване с изискванията на директивата, вместо посочените обстоятелства по т. 2 и 3 от новия чл. 31а на Наредба № 15, по партидата на всеки упълномощен съветник, в регистъра на КФН да се вписват съответните данни за <u>идентификация на съответното юридическо лице, включително неговия предмет на дейност, актуални данни за контакт, включващи данни за кореспонденция, вкл. по електронен път, лице за контакт, адрес на корпоративната интернет страница; както и език за комуникация.</u></p>		
--	--	--	--

<p>АДВИБ</p>	<p>12. По § 20 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: С оглед срока за приключване на общественото обсъждане на проекта (01.06.2020 г.) и съответно срока, в който ще бъде приет и обнародван окончателният вариант на НИД на Наредба № 48, би било редно, срокът за привеждане в съответствие да бъде удължен поне до 30.06.2021 г., когато изтича законоустановеният срок за провеждане на редовно общо събрание на акционерите на публичните дружества за отчетната 2020 г. Това се налага, поради факта, че голяма част от публичните дружества към този момент са свикали и/или провели годишните си общи събрания през 2020 г. за отчетната 2019 г. Същевременно, съгласно чл. 116в, ал. 1 от ЗППЦК, политиката за възнагражденията се приема от редовно годишно общо събрание, с което ако срокът за привеждане в съответствие не бъде удължен, то дружествата ще бъдат поставени в обективна невъзможност да съобразят дейността си с измененията и допълненията на Наредба № 48, в указания в § 20 срок.</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>Нормата се прецизира относно политиката за възнагражденията, както следва:</p> <p><u>§ 20. Лицата по чл. 1 привеждат политиките си за възнагражденията в съответствие с изискванията на тази наредба в срок до 30 септември 2020 г.</u></p> <p>С оглед прецизирането на нормата единствено относно политиките за възнагражденията лицата ще имат достатъчно време за съобразяването с въведените с НИД на Наредба № 48 изменения. В допълнение срокът е с оглед изискванията на Директива (ЕС) 2017/828.</p>
<p>АДВИБ</p>	<p>13. По § 21 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: Във връзка с изложените мотиви в т. 12, предлагат задължението, предвидено в § 21 докладите за изпълнение на политиката за възнагражденията да се съобразят с измененията на Наредба № 48, да се отнася за доклада за 2021 г., а не както е предложено за 2020 г., тъй като по-голяма част от дружествата ще могат да съобразят политиките си през първото шестмесечие на 2021 г.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Срокът е с оглед изискванията на Директива (ЕС) 2017/828 и публичните дружества следва да положат необходимите и разумни усилия за спазването му.</p>
<p>АДВИБ</p>	<p>14. По § 22 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 48: Предлагат срокът в посочения параграф да се съобрази с измененията в сроковете в § 20 и § 21.</p>	<p>Приема се</p>	